

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 357. Op 8 augustus 1949 deed pianist Bud Powell voor Blue Note eerst een kwintet-session waarbij de vier stukken werden opgenomen die in de vorige aflevering te horen waren, daarna volgden drie trio-stukken waarvan destijds alleen de eerste twee werden uitgebracht - op 78-toeren 25 cm-platen. Dat waren de twee die nu volgen, dit is Powell's interpretatie van de zo ongeveer enige memorabele song van het duo J.Fred Coots en Haven Gillespie: "You go to my head".

plaat 1 Bud Powell Trio: You go to my head (Coots, Gillespie)
B/5 - 3:14 - Blue Note 5C038-60093

"You go to my head", het Bud Powell Trio met Tommy Potter-bas, Roy Haynes-drums. Van Bennie Harris: "Ornithology".

zelfde Bud Powell Trio: Ornithology (Bennie Harris)
B/laatste - 3:10 - idem

"Ornithology", oorspronkelijk niet uitgebrachte alternatieve take. Het derde en laatste stuk mocht helemaal niet, een thema van Bud Powell zelf waarmee later Clifford Brown furore zou maken: "Parisian Thoroughfare".

plaat 2 Bud Powell Trio: Parisian thoroughfare (Bud Powell)
B/laatste - 3:23 - Blue Note 1503

Daarom dus, en "Parisian thoroughfare" werd ~~ook~~ niet overgedaan toen, pas in februari '51 voor Clef. Dit was het slot van de Bud Powell Blue Note-session in NYC op 8 augustus 1949 - maar het kan ^{inmiddels} ~~ook~~ middernacht geweest zijn, dus 9 augustus. Tommy Potter was de bassist, Roy Haynes de drummer. De laatste maand van '49 deed Bud Powell een kwartet-session met de 25-jarige Sonny Stitt die hier uitsluitend tenorsaxofoon speelde. Curley Russell op bas en Max Roach-drums, eerste stuk het Bronislav Kaper-thema dat in de vorige NOS Jazzgeschiedenis in trio-uitvoering was te horen: "All god's chillun got rhythm".

plaat 3 Sonny Stitt/Bud Powell Quartet: All god's chillun got rhythm
A/1 - 2:57 - Esquire 20-013 (B.Kaper)

1* Ornithologie - vogelkunde, maakte Little Benny Harris voor Charlie Parker, die werd Bird genoemd, vogel, van daar.

zelfde "All god's chillun got rhythm". Van Sonny Stitt: "Sonny side".
Sonny Stitt/Bud Powell Quartet: Sonny side (Sonny Stitt)
B/laatste - 2:20 - idem

zelfde "Sonny side". Tenslotte een stuk waarvan het label vermeldt
dat de heer A.Bopper de componist is. Titel: "Bud's blues".
Sonny Stitt/Bud Powell Quartet: Bud's blues (A.Bopper)
A/3 - 2:32 - idem

"Bud's blues". Powell was opvallend weinig met een blueschema
bezig, hij en Stitt zullen dit wel bedacht hebben, maar het
blijft mij intrigeren wie zich verschool achter dat pseudoniem
A.Bopper. Session voor Prestige in NYC door het Sonny Stitt/
Bud Powell Quartet, 11 december 1949. De volgende maand deden
ze er nog een, die komt volgende keer, tot slot nu twee ballads
uit een trio-session voor het Norman Granz-label, Clef, ergens
in januari of februari, 1950. Eerst Jerome Kern's "Yesterday

plaat 4 Bud Powell Trio: Yesterdays (Jerome Kern)
B/2 - 2:50 - Clef MG C-502

plaat 5 Bud Powell Trio: Body and soul (Johnny Green)
B/2 - 3:20 - Metro Records 2356 108

"Body and soul". Ballade, al was het alleen maar om duidelijk
te maken dat Bud Powell ~~veel~~ veel meer was dan een razendsnelle
Bopper. Voor Clef, NYC, ~~van~~ Curley Russell bes, Max Roach
~~drums~~. Januari en/of februari 1950.

Volgende week is er geen NOS Jazz, ook niet alleen deze geschie-
denis, nummer 358 volgt dus op vrijdag 13 februari.

Dit was NOS Jazzgeschiedenis 357, Mdr.

*met als de sessie
met ten componist + Sonny Stitt*
0 0 0 0 0

NA 155682

27:49

opn. 22.01.87